

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 84.798 van 24 januari 2000
in de zaak A. 86.753/IX-2006.**

In zake : Guy BRAECKMAN,
die woonplaats kiest bij
advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en PARTNERS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd
door de Vlaamse regering,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. DEVERS,
kantoor houdende te GENT,
Kouter 69.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Guy BRAECKMAN op 14 september 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "het besluit van de Vlaamse regering van 4 mei 1999 houdende bevordering van de heer Hugo BEERSMANS, met ingang van 1 mei 1999, tot directeur-generaal van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen en de daaruit impliciet maar zeker voortvloeiende beslissing verzoeker niet te benoemen en bij samenhang het besluit van de Vlaamse regering van 27 april 1999, waarbij beslist werd de heer Hugo BEERSMANS met ingang van 10 november 1998 te bevorderen tot directeur-generaal";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 28 oktober 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 november 1999, op welke datum de zaak is uitgesteld tot de openbare terechtzitting van 13 december 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. WAUTERS die, loco advocaten J. GHYSELS en P. FLAMEY verschijnt voor verzoeker, en van advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is directeur-ingenieur bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Leefmilieu en Infrastructuur.

Op 14 maart 1996 wordt hij een eerste maal door het college van secretarissen-generaal voorgedragen

voor de bevordering door verhoging in graad tot directeur-generaal van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen.

Op 25 juli 1996 beslist de Vlaamse regering verzoeker niet te benoemen en op basis van een aangepaste functiebeschrijving een nieuwe interdepartementale bevorderings- en mutatieprocedure te starten.

Verzoeker dient tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing in. De vordering tot schorsing wordt verworpen bij arrest nr. 64.370 van 4 februari 1997.

1.2. De nieuwe bevorderings- en mutatieprocedure leidt tot het besluit van de Vlaamse regering van 18 februari 1997 waarbij Josée LEMAITRE met ingang van 1 maart 1997 wordt bevorderd tot directeur-generaal bij het departement Leefmilieu en Infrastructuur, administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen.

Verzoeker dient op 21 april 1997 tegen dit besluit een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing in. Die vordering tot schorsing wordt verworpen bij arrest nr. 68.211 van 17 september 1997.

1.3. In de loop van 1997 wordt Josée LEMAITRE gedetacheerd naar het kabinet van de Vlaamse minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke kansenbeleid en met ingang van 1 november 1997 wordt Hugo BEERSMANS aangesteld tot waarnemend directeur-generaal bij de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen.

1.4. Op 10 november 1998 beslist de Vlaamse regering de betrekking van directeur-generaal bij de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen opnieuw vacant te verklaren. Dit wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 21 november 1998.

1.5. Verzoeker dient op 17 december 1998 zijn kandidatuur in, Hugo BEERSMANS doet hetzelfde op 21 december 1998.

1.6. In zijn vergadering van 25 januari 1999 beoordeelt het college van secretarissen-generaal de generieke competenties van de kandidaten, rekening houdend met een interne en externe potentieelinschatting.

Hugo BEERSMANS krijgt de eindbeoordeling "zeer goed", verzoeker de eindbeoordeling "goed".

1.7. In zijn vergadering van 11 februari 1999 beoordeelt het college van secretarissen-generaal voor eerst de administratie-specifieke competenties van de kandidaten, na hen in de verdediging van hun beleidsvisie te hebben gehoord.

Het college stelt vast dat beide kandidaten in globo zeer goed aan de administratie-specifieke competenties beantwoorden.

Vervolgens legt de voorzitter van het college een voorstel voor tot rangschikking van de kandidaten in orde van geschiktheid. Dat voorstel luidt als volgt :

"Gemotiveerd voorstel tot rangschikking van de kandidaten voor de functie van leidend ambtenaar van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen.

De voorzitter stelt vast dat uit de elementen uit de ingediende sollicitatiedossiers, de functioneringsevaluatie, de interne en externe potentieelinschattingen, de presentatie van de beleidsvisie en de aansluitende inhoudelijke vraagstelling, de inschatting van de administratie-specifieke competenties, de ervaringen die de leden met de kandidaten hebben en uit de uitgebreide bespreking van die elementen in het college, gebleken is dat de twee kandidaten, Hugo BEERSMANS en Guy BRAECKMAN beschikken over de vereiste generieke persoonlijke competenties voor het leiden van een administratie. In de onderlinge afweging van de generieke persoonlijke competenties van beide kandidaten, beantwoordt Hugo BEERSMANS, globaal genomen , in sterkere mate aan het

generiek profiel van leidend ambtenaar dan Guy BRAECKMAN.

Hugo BEERSMANS is vooral zeer goed in de competenties resultaatgerichtheid, politieke feeling, impact, organisatiebetrokkenheid en samenwerken met anderen. Voor de overige drie gescreende competenties kreeg hij telkens de kwalificatie 'goed'. Globaal gezien behaalt hij de score 'zeer goed' voor het geheel van de generieke persoonlijke competenties.

Guy BRAECKMAN van zijn kant is zeer goed in de competenties conceptueel denken, teamleiderschap en resultaatgerichtheid. Hij haalde de kwalificatie 'goed' voor de vijf overige gescreende persoonlijke competenties. Globaal genomen krijgt hij de score 'goed' voor het geheel van de generieke persoonlijke competenties.

Voor wat de administratie-specifieke competenties betreft, heeft het college vastgesteld dat beide kandidaten globaal genomen zeer goed voldoen aan het functie-technische profiel.

Hugo BEERSMANS heeft een evenwichtige visie ontwikkeld op AROHM, met een gepaste dosering van aandacht voor de diverse materies. Zowel theoretisch onderbouwde, beleidsmatige aspecten als de operationele aanpak van problemen in de administratie komen aan bod. In de potentieelinschatting m.b.t. de zes administratie-specifieke vereisten haalt hij scores gaande van zeer goed met uitschieters naar uitstekend.

Guy BRAECKMAN heeft in zijn beleidsvisie blijk gegeven van een grote ervaring met het werkveld en inzonderheid met de ruimtelijke ordening. Zijn visie getuigt van een stevig theoretisch inzicht en van een groot realisme. De materies huisvesting en monumenten en landschappen blijven ietwat op de achtergrond. In de potentieelinschatting m.b.t. de zes administratie-specifieke vereisten haalt Guy BRAECKMAN scores gaande van goed, over zeer goed met een uitschieter naar uitstekend.

Beide kandidaten zijn naar opleiding, bijscholing en ervaring volwaardige kandidaten. Beide kandidaten leggen een sterk curriculum voor, waarbij Hugo BEERSMANS ervaring aantoonde in de breedte over beleidssectoren heen, met een zwaartepunt voor de sector huisvesting, en waarbij Guy BRAECKMAN vooral ervaring heeft in de diepte, naar de sector ruimtelijke ordening. Beiden hebben zij AROHM geleid voor een korte periode. Guy BRAECKMAN werd tijdelijk belast met de leiding van de administratie gedurende een periode van een zestal maanden. Hugo BEERSMANS is sinds november 1997 belast met de hogere functie van waarnemend directeur-generaal.

De voorzitter besluit dat beide kandidaten, zowel naar generieke persoonlijke competenties als naar administratie-specifieke competenties over de nodige

troeven beschikken om de functie van leidend ambtenaar van AROHM met succes te kunnen invullen.

Hij stelt voor om beide kandidaten voor te dragen aan de benoemende overheid.

Hugo BEERSMANS wordt in eerste orde voorgedragen omdat hij in de onderlinge vergelijking van de kandidaten het best aan het gewenste profiel beantwoordt, om redenen die in dit gemotiveerd voorstel van de voorzitter beknopt aangehaald worden en die in de notulen van de vergaderingen van 25 januari en 11 februari 1999 uitvoerig beschreven staan.

Guy BRAECKMAN wordt in tweede orde voorgedragen. Hij voldoet in sterke mate aan het gewenste profiel, zij het in mindere mate dan de eerst gerangschikte kandidaat."

Het college van secretarissen-generaal beslist Hugo BEERSMANS als eerste kandidaat en verzoeker als tweede kandidaat voor te dragen.

1.8. Het gemotiveerd voorstel van de rangschikking wordt bij aangetekende brief van 2 maart 1999 aan de kandidaten ter kennis gebracht.

1.9. Op 12 maart 1999 dient verzoeker een bezwaarschrift in. Hij vraagt om door het college van secretarissen-generaal te worden gehoord.

1.10. Op 25 maart 1999 onderzoekt het college van secretarissen-generaal het bezwaarschrift.

Na verzoeker te hebben gehoord, beslist het college de rangschikking ongewijzigd te behouden.

1.11. In haar vergadering van 27 april 1999 beslist de Vlaamse regering, op voorstel van de minister-president van de Vlaamse regering en de Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, Hugo BEERSMANS met ingang van 10 november 1998 te bevorderen tot directeur-generaal bij het departement Leefmilieu en Infrastructuur, administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen.

1.12. Op 4 mei 1999 verleent de Vlaamse regering haar goedkeuring aan een formeel besluit waarbij Hugo BEERSMANS, met ingang van 1 mei 1999, benoemd wordt tot directeur-generaal van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen van het departement Leefmilieu en Infrastructuur.

Dit besluit is als volgt gemotiveerd :

"Gelet op het gemotiveerd voorstel van het College van secretarissen-generaal op 25 januari, 11 februari en 25 maart 1999, en de daarin ontwikkelde argumentatie met betrekking tot de generieke en administratiespecifieke competenties van de kandidaten voor de betrekking van directeur-generaal, waarbij rekening werd gehouden met de potentieelinschatting op basis van de intern beschikbare informatie over de loopbaan, de externe potentieelinschatting op basis van de gedragsgerichte test, het evaluatiedossier, de verdediging van de beleidsvisie en de elementen die door de kandidaten werden aangereikt;

Overwegende dat de heer ir. Hugo BEERSMANS, voor de vacante betrekking van leidend ambtenaar van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen, voldoet aan alle formele benoemingsvoorwaarden;

Overwegende dat uit de elementen van de ingediende sollicitatiedossiers, de functioneringsevaluatie, de interne en de externe potentieelinschattingen, de presentatie van de beleidsvisie, de aansluitende inhoudelijke vraagstelling, de ervaringen van de leden van het College van secretarissen-generaal met de kandidaten voor de vacante betrekking en uit de uitgebreide bespreking van die elementen in het College, blijkt dat de heer ir. Hugo BEERSMANS globaal genomen, in sterkere mate aan het generiek profiel van leidend ambtenaar beantwoordt; dat hij vooral zeer goed is in de competenties resultaatgerichtheid, politieke feeling, impact, organisatiebetrokkenheid en samenwerken met anderen, en hij voor de overige drie gescreende competenties telkens de kwalificatie 'goed' kreeg ; dat, globaal gezien, hij de score 'zeer goed' voor het geheel van de generieke persoonlijke competenties behaalt; dat hij een evenwichtige visie ontwikkeld heeft op AROHM, met een gepaste dosering van aandacht voor de diverse materies, waarbij zowel theoretisch onderbouwde, beleidsmatige aspecten als de operationele aanpak van problemen in de administratie aan bod komen; dat hij, in de potentieelinschatting m.b.t. de zes administratiespecifieke vereisten, scores haalt, gaande van zeer goed met uitschieters naar uitstekend; dat hij naar opleiding, bijscholing en ervaring een volwaardige kandidaat is, waarbij hij ervaring aantoonst in

de breedte over beleidssectoren heen met een zwaartepunt voor de sector huisvesting ; dat betrokkene zowel naar generieke competenties als naar administratiespecifieke competenties over de nodige troeven beschikt om de functie van leidend ambtenaar van AROHM met succes te kunnen invullen ; dat, gelet op het voorgaande, hij in de onderlinge vergelijking van de kandidaten het best aan het gewenste profiel beantwoordt";

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering.

Overwegende dat de verwerende partij terecht aanvoert dat nu verzoeker in geen van zijn annulatiemiddelen doet gelden dat de verwerende partij de verplichting had hem te bevorderen, de vordering niet ontvankelijk is in zover verzoeker de schorsing vraagt van de impliciete beslissing hem niet tot directeur-generaal van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen te benoemen;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

3.1. Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel kan berokkenen;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 13 van het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de openbaarheid van de bestuursdocumenten in de diensten en instellingen van de Vlaamse regering, van de artikelen

VIII 63, VIII 69 en VIII 69bis van het Vlaams persoonsstatuut, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, "i.h.b. het zorgvuldigheids-, het redelijkheids- en het motiveringsbeginsel en de verplichting de kandidaten objectief te vergelijken", dat hij hiervoor doet gelden dat het college van secretarissen-generaal bij de beoordeling van de generieke competenties van Hugo BEERSMANS, in geval van verschil tussen de interne en de externe potentieelinschatting, namelijk voor de competenties "conceptueel denken", "impact" en "resultaatgerichtheid", telkens voor de betere score van de interne potentieelinschatting heeft gekozen; dat bij de beoordeling van de generieke competenties van verzoeker de score op één punt werd verlaagd, namelijk voor de competentie "samenwerken met anderen"; dat dit alles gebeurde zonder draagkrachtige motivering;

3.2.2. Overwegende dat met betrekking tot de generieke competentie "conceptueel denken" van Hugo BEERSMANS de notulen van het college van secretarissen-generaal als volgt luiden :

"Voor de competentie 'conceptueel denken' haalt Hugo BEERSMANS in de interne potentieelinschatting de score 'zeer goed', terwijl hij in de externe potentieelinschatting de score 'middelmatic' haalt.

Een lid wijst erop dat uit het functioneren van deze kandidaat, als waarnemend directeur-generaal van AROHM en voorheen als afdelingshoofd van de afdeling Woonbeleid gebleken is dat Hugo BEERSMANS zich grondig informeert vooraleer hij een probleem aanpakt. Na analyse formuleert hij vernieuwende voorstellen om te komen tot een oplossing. Hierbij wordt verwezen naar zijn bijdrage aan de Vlaamse wooncode, waarvoor hij de felicitaties van de minister kreeg, en naar zijn recente voorstellen over de aanpak van de problematiek van de weekendverblijven.

Een ander lid voegt eraan toe dat hij Hugo BEERSMANS heeft zien functioneren in een studieomgeving, waarin hij conceptueel goed tot zijn recht kwam. Hij kon conceptueel sterke nota's maken, mits hij er de tijd en de ruimte voor kreeg. Het lid stelt dat de kandidaat conceptueel minder tot zijn recht komt als hij onder druk komt en de talrijke dagelijkse problemen moet oplossen. Het lid kan zich vinden in de analyse van de externe consultant die stelt dat

Hugo BEERSMANS niet direct een strateeg of visionair is, maar vooral een man van de praktijk en het gezond verstand. Hij slaagt erin oplossingen te bedenken voor de problemen die zich stellen. Zijn oplossingen zijn realistisch, getuigen van een hoog praktisch gehalte en zij vormen een adequaat antwoord op het acute probleem.

Een lid stelt voor om voor de competentie 'conceptueel denken' de geconsolideerde score 'goed' toe te kennen, op basis van deze analyse. Meerdere leden stemmen hiermee in";

3.2.3. Overwegende dat hieruit mag blijken dat verzoekers bewering dat met betrekking tot die generieke competentie veeleer "de score 'middelmatic' van de externe potentieelinschatting bevestigt (en) dat het voorstel om de score 'goed' toe te kennen komt van één lid en geen steun vindt in de discussie", geen juiste interpretatie blijkt te zijn van de inhoud van die notulen;

3.3.1. Overwegende dat wat de generieke competentie "impact" betreft verzoeker aanvoert dat "de verandering van de score middelmatic in zeer goed" geen steun vindt in de besluitvorming omdat de externe consultant die hieromtrent door het college van secretarissen-generaal werd gehoord bij zijn beoordeling is gebleven en deze verder toegelicht heeft, en bovendien door een ander lid werd opgemerkt, daarin bijgetreden door verscheidene anderen, dat het functioneren van Hugo BEERSMANS in de lijn ligt van de bijkomende uitleg van de externe consultant;

3.3.2. Overwegende dat met betrekking tot die generieke competentie de notulen van de vergadering van het college van secretarissen-generaal vermelden dat Hugo BEERSMANS "geen man van grote woorden is", maar er "in zijn functioneren als waarnemend directeur-generaal, wel in geslaagd (is) om een moeilijke administratie geruisloos achter zich te krijgen"; dat "daar waar zijn voorgangers veel interne kritiek kregen, (zijn) aanpak

(...) lof (krijgt) van de afdelingshoofden"; dat "hij eenheid gebracht (heeft) in een moeilijke en uiteengegroeide organisatie", dat hij "een lijn (heeft) uitgezet en hij (...) er iedereen achter (heeft) gekregen, door iedereen te overtuigen", dat "een initiële slechte relatie kabinet-administratie werd omgebogen tot een werkbare relatie", dat hij "wordt aanzien als leider van AROHM"; dat met betrekking tot dezelfde generieke competentie verder het volgende gelezen wordt in de notulen :

"Een ander lid voegt daaraan toe dat die praktijk-getuigenis wel een ander beeld oplevert van de externe potentieelinschatting. Daarin wordt gesteld dat de kandidaat de uitstraling en het charisma mist om anderen vlot over de streep te trekken. Hij is volgens de externe potentieelinschatting minder gedreven om anderen te overtuigen en hij legt niet zo gemakkelijk zijn wil op.

Gelet op het merkelijke verschil tussen het beeld van de kandidaat in de interne en de externe potentieelinschatting voor de competentie 'impact', wordt de externe consultant van GITP in de vergaderzaal ontboden en gehoord. De consultant verklaart dat Hugo BEERSMANS in het gedragsgericht interview overkomt als zeer aimabel, dat hij veel moeite doet om met goede volzinnen en lange verhalen te overtuigen, maar dat hij als persoon minder diepgaand weegt op de interactie. Hij probeert veel meer om zijn visie te 'vertalen' naar de luisteraar dan ze door te drukken.

Na de korte hoorzitting stelt een lid vast dat de bijkomende uitleg van GITP in de lijn ligt van het functioneren van Hugo BEERSMANS binnen AROHM, en dat hij met zijn aanpak in die administratie nu zeer goede resultaten boekt en iedereen achter zich heeft. Het lid stelt daarom voor om voor de persoonlijke competentie 'impact' de score 'zeer goed' toe te kennen. Meerdere leden sluiten zich hierbij aan";

dat hieruit geenszins mag blijken dat verzoekers bewering dat de verandering van de score "middelmatig" in "zeer goed" geen steun zou vinden in de besluitvorming en dat derhalve het college van secretarissen-generaal op redelijke gronden voor die generieke competentie vermocht te beslissen de score "zeer goed" toe te kennen;

3.4.1. Overwegende dat met betrekking tot de generieke competentie "resultaatgerichtheid" verzoeker

stelt dat de interne potentieelinschatting wordt bevestigd, zonder deze af te wegen tegen de externe potentieelinschatting of zonder dat de externe consultant werd gehoord; dat de notulen van de vergadering van de secretarissen-generaal hierover evenwel het volgende vermelden :

"Voor de competentie 'resultaatgerichtheid' geven de interne en externe potentieelinschattingen de scores 'zeer goed' en 'goed. Een lid wijst erop dat de interne en de externe analyse mekaar goed aanvullen : vanuit zijn gedrevenheid om zaken te realiseren en aan de hem gestelde verwachtingen te voldoen is Hugo BEERSMANS constant bezig om op het vlak van de eigen organisatie verbeteringen aan te brengen. Hij durft de organisatie in vraag te stellen om zijn doel te bereiken. Hij focust sterk op de hoofddoelstellingen, en kan terug-redenerend met voorstellen komen die doelstellingen op een efficiënte wijze te benaderen. Hij is hierin echter zeer praktisch, operationeel. Hij maakt plannen die direct uitvoerbaar zijn, die een grondige verbetering inhouden ten opzichte van het verleden. Deze plannen zijn vooral gericht op het nu, omdat dat het dynamiseren van AROHM nu de topprioriteit is. Hugo BEERSMANS manifesteert zich nu niet direct als een man die op lange termijn denkt en ageert. Hij laat zich dan ook ondersteunen op dit vlak door medewerkers die beter zijn in het uittekenen van allerhande organisatorische processen.

Gelet op de resultaten die Hugo BEERSMANS op korte termijn bereikte in een zeer moeilijke administratie en gelet op zijn gedrevenheid naar resultaten in vroegere functies, stelt een lid voor om de score 'zeer goed' toe te kennen voor de competentie 'resultaatgerichtheid'";

dat hieruit ook mag blijken dat verzoekers bewering niet gegrond voorkomt;

3.5.1. Overwegende dat verzoeker tenslotte ook nog betoogt dat het college van secretarissen-generaal hem voor de competentie "samenwerken met anderen" ten onrechte de score "goed" heeft toegekend, terwijl hij in de externe potentieelinschatting de score "zeer goed" behaalde en dat hij hierbij meent dat het daartoe aangehaalde argument dat hij zich in praktijksituaties te snel zou afkeren van diegenen bij wie hij weerstand

ervaart wordt tegengesproken door wat met betrekking tot andere competenties gesteld wordt, en de externe consultant heeft opgemerkt dat er zich geen blokkeringssituaties hebben voorgedaan;

3.5.2. Overwegende dat opnieuw uit de notulen van de vergadering van het college van secretarissen-generaal blijkt dat bij de beoordeling van andere competenties identieke vaststellingen werden gedaan; dat immers voor de voornoemde generieke competentie in die notulen wordt vermeld "dat er zich blokkages voordoen naar diegenen die niet direct overtuigd worden" en dat bij de bespreking van de competentie "communicatieopenheid" over verzoeker ook wordt vermeld dat "wanneer hij met weerstand geconfronteerd wordt in discussies, (...) hij zich te snel (afsluit) en (...) zich zeer afstandelijk (opstelt)", dat tenslotte de verklaring van de externe consultant dat zich tijdens het gedragsgericht interview geen blokkeringssituaties hebben voorgedaan niet het bewijs oplevert dat zich in de dagdagelijkse praktijk niet zulke situaties voordoen;

3.6. Overwegende dat verzoekers eerste middel derhalve niet ernstig is;

4.1. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel de schending aanvoert van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 13 van het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten in de diensten en instellingen van de Vlaamse regering, van de artikelen VIII 69 en VIII 69bis van het Vlaams personeelsstatuut, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, "i.h.b. het gelijkheids-, het redelijkheids-, het onpartijdigheids- en het motiveringsbeginsel en de verplichting de kandidaten objectief te vergelijken"; dat hij hierbij uiteen-

zet dat zijn kandidatuur beoordeeld werd op basis van een evaluatieverslag dat door Hugo BEERSMANS werd opgesteld op een ogenblik dat deze laatste wist dat beiden zeer waarschijnlijk samen naar hetzelfde ambt zouden dingen;

4.2. Overwegende dat het bedoelde evaluatieverslag door Hugo BEERSMANS werd opgesteld op 18 februari 1998 en dat de betrekking van directeur-generaal AROHM vacant werd verklaard op 10 november 1998, dat de tijd die verliep tussen het evaluatieverslag en de bekendmaking niet onmiddellijk de stelling van verzoeker bekrachtigt; dat mocht het bewijs van verzoekers stelling aangebracht zijn zulks als een ernstig middel moet worden aangenomen, dat verzoeker evenwel noch bij het indienen van zijn verzoekschrift tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit noch mondeling ter zitting elementen heeft aangereikt waaruit zou kunnen blijken dat op het ogenblik van het opstellen van het evaluatieverslag Hugo BEERSMANS kon of moest weten dat hij samen met verzoeker zou mededingen voor het geambieerde ambt of dat hij ter gelegenheid van die evaluatie partijdig was of een schijn van partijdigheid bij verzoeker zou hebben verwekt; dat verzoeker trouwens ook geen bewijs aanbrengt dat hij zich tijdens het opmaken van dat evaluatieverslag tegen die gang van zaken heeft verzet; dat in de huidige stand van het geding dit middel dan ook niet ernstig lijkt;

5.1. Overwegende dat verzoeker in een derde middel de schending aanvoert van artikel VIII 63 van het Vlaams personeelsstatuut en hierbij uiteenzet dat de beslissing van de Vlaamse regering van 27 april 1999 om Hugo BEERSMANS met ingang van 10 november 1998 tot directeur-generaal te bevorderen genomen werd op voorstel van de minister-president van de Vlaamse regering en de Vlaamse minister bevoegd voor Ambtenarenzaken, terwijl de bevordering tot een graad van rang A3 en A2 dient te gebeuren op voorstel van de functioneel bevoegde Vlaamse minister(s);

5.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat het voorstel van de functioneel bevoegde Vlaamse minister geen substantiële vormvereiste is, dat bij de vacantverklaring van de te begeven betrekking de Vlaamse regering de minister-president van de Vlaamse regering en de Vlaamse minister van Ambtenarenzaken belast heeft met de uitvoering van het besluit;

5.3. Overwegende dat artikel VIII 63 van het Vlaams personeelsstatuut bepaalt dat de bevordering tot een graad van rang A3 en A2 gebeurt door de Vlaamse regering op voorstel van de functioneel bevoegde Vlaamse minister(s); dat de bestreden beslissing van de Vlaamse regering van 27 april 1999 werd genomen op voorstel van de minister-president van de Vlaamse regering en de Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken; dat verzoeker niet waar maakt dat het voorstel van de functioneel bevoegde Vlaamse minister(s) meer is dan een vorm die uitsluitend opgelegd is om de interne werking van de Vlaamse regering te regelen; dat zulks derhalve geen substantiële vormvereiste lijkt te zijn; dat het middel niet ernstig is;

6.1. Overwegende dat verzoeker in een vierde middel de schending aanvoert van de artikelen II 28 en VIII 63, 69 en 69bis van het Vlaams personeelsstatuut en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, "i.h.b. het zorgvuldigheidsbeginsel en het beginsel van de continuïteit van de openbare dienst"; dat hij hierbij betoogt dat over zijn bezwaar geoordeeld werd door een niet regelmatig samengesteld college van secretarissen-generaal, aangezien twee secretarissen-generaal, waaronder de voorzitter van het college, niet aanwezig waren, dat volgens hem het college van secretarissen-generaal maar rechtsgeldig is samengesteld voor zover alle secretarissen-generaal aanwezig zijn of zich hebben laten vervangen;

6.2. Overwegende dat de verwerende partij repliceert dat het huishoudelijk reglement dat overeenkomstig artikel II 7 van het Vlaams personeelsstatuut is opgesteld, niet vereist dat het college van secretarissen-generaal voltallig zou zijn om rechtsgeldige beslissingen te nemen en dat de tijdelijke vervanging van de secretaris-generaal volgens artikel II 28, § 3, van het Vlaams personeelsstatuut niet geldt voor de secretaris-generaal in zijn hoedanigheid van lid van het college van secretarissen-generaal;

6.3. Overwegende dat het Vlaams personeelsstatuut niet voorschrijft dat het college van secretarissen-generaal bij het onderzoek van een bezwaar tegen een benoemingsvoorstel voltallig moet zijn of dat de afwezige leden zich er moeten laten vervangen; dat luidens artikel II 7, § 2, tweede lid, van het Vlaams personeelsstatuut het college van secretarissen-generaal, buiten de gevallen van dringende noodzakelijkheid die in de notulen worden gemotiveerd, slechts geldig kan beslissen als de meerderheid van zijn leden aanwezig is; dat artikel II 28, § 3, van het Vlaams personeelsstatuut bepaalt dat de secretaris-generaal die tijdelijk afwezig

of verhinderd is, niet wordt vervangen in zijn hoedanigheid van lid van het college van secretarissen-generaal; dat uit die bepalingen blijkt dat geen voltalligheid noch vervanging van de afwezige leden vereist is; dat dergelijke vereiste overigens de continuïteit van de openbare dienst in het gedrang zou brengen; dat het middel bijgevolg ook niet ernstig is;

7. Overwegende dat aldus de door verzoeker aangevoerde middelen niet ernstig bevonden worden en dat derhalve aan een van de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet wordt voldaan; dat die vaststelling volstaat om verzoekers vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig januari 2000, door :

de H.	L. HELLIN,	wnd. voorzitter, staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.